

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2015

327/2015

Maa- ja metsätalousministeriön asetus ympäristökorvauksesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2015

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) 5 §:n 10 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklassa tarkoitetun maatalouden ympäristö- ja ilmastotuen, jäljempänä *ympäristökorvaus*, tilakohtaisten ja lohkokohtaisten toimenpiteiden teknisestä toteuttamisesta maatilalla.

2 luku

Vähimmäisvaatimukset

2 §

Typpilannoitus

Käytettyihin ravinnemääriin on laskettava mukaan sekä epäorgaanisten että orgaanisten

lannoitevalmisteiden ja kotieläinten lannan sisältämät ravinteet sekä muiden lohkoille levitettävien aineiden ravinteet, jos ne on ilmoitettava lannoitevalmisteen tuoteselosteessa. Lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden sisältämä liukoinen typpi otetaan kokonaan huomioon lannoituksessa.

Typpilannoitusmääriä voidaan lisätä rajoitetusti saavutetun satotason perusteella. Lohkolla saavutettu satotaso määritetään jakamalla koko maatilalta saatu kyseisen viljelykasvin sato niille lohkoille, joilla kyseistä kasvia on viljelty, tai osoittamalla muulla tavalla, että satomäärä on saatu kyseiseltä lohkolta. Jos viljelijä käyttää enemmän typpilannoitusta kuin ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) liitteessä 2 säädetään, lannoitusmäärän perusteena olevan satotason on oltava sellainen, että se on saatu lohkolta jonain viidestä aiemmasta satovuodesta. Saavutetun korkeamman satotason perusteella on mahdollista käyttää viljojen ja öljykasvien viljelyssä ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 2 mukaisten typpimäärien lisäksi ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 3 mukaista lisätyppimäärää. Jos lohkolta on saavutettu jollain kasvilla ympäristökorvauksesta annetun

valtionneuvoston asetuksen liitteen 3 mukaiseen lisäykseen oikeuttava satotaso, vastavaa satotasokorjausta voidaan käyttää myös muilla liitteen 3 mukaisilla kasveilla. Satotasokorjausta voidaan soveltaa portaattomasti. Syyskylvöisillä kasveilla satotasokorjauksen mukaista lisätyppiä ei saa antaa kylvövuoden syksyllä.

Avokesantoa, sänkikesantoa ja yksivuotista viherkesantoa ei saa lannoittaa. Jos keksannolle perustetaan 15 päivän heinäkuuta jälkeen syysvilja- tai muu vastaava kasvusto tai yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklassa tarkoitettulla ekologisella alalla viljellään satokasvia, lohkoa voidaan lannoittaa ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteiden 2, 4 ja 6 mukaisesti.

Jos yksivuotisilla puutarhakasveilla käytetään kerääjäkasvia, typpilannoitusta voidaan lisätä 20 kiloa hehtaaria kohden. Kerääjäkasvi on tällöin kylvettävä viimeistään 15 päivänä elokuuta. Edellä mainittua typpilannoituksen lisäämismahdollisuutta ei ole keräjäruusukaalilla, palkokasveilla ja purjolla eikä kerä- ja lehtisalaatilla silloin, kun kasvatetaan kaksi sataa.

3 §

Fosforilannoitus

Käytettyihin ravinnemääriin on laskettava mukaan sekä epäorgaanisten että orgaanisten lannoitevalmisteiden ja kotieläinten lannan sisältämät ravinteet sekä muiden pelloille levitettävien aineiden ravinteet, jos ne on ilmoitettava lannoitevalmisteen tuoteselosteessa ja ravinteissa levitetään fosforia enemmän kuin kilo hehtaarille vuodessa. Mukaan ei lasketa fosforin pidättämiseen tarkoitetuissa kemiallisissa aineissa levitettävää fosforia.

Yli viiden hehtaarin suuruisilla lohkoilla lannoituksen on perustuttava kahteen tai useampaan maanäytteeseen. Viljelijä voi suunnitella ja toteuttaa lannoituksen joko maanäyt-

teitä edustavien lannoituslohkojen mukaisesti tai laskea lannoituksen käyttäen sallittujen enimmäismäärien keskiarvoa tai painotettua keskiarvoa. Fosforilannoitusta ei voida laskea keskiarvona koko lohkolle, jos jonkin maanäytteen fosforin viljavuusluokka on niin korkea, että fosforilannoitusta ei voida lainkaan antaa viljeltävälle kasville.

Ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 6 lantapoikkeuksessa mainittuja fosforimääriä saa käyttää silloin, kun fosforilannoituksessa käytetään pelkääntä kotieläinten lantaa. Lantapoikkeukseen saa soveltaa fosforin tasausta mutta ei satotasokorjauksia.

Jos lohkolla 2 §:n 2 momentin mukainen saavutettu satotaso on viljoilla korkeampi kuin 4000 kiloa hehtaaria kohden vuodessa, rukiilla enemmän kuin 3000 kiloa hehtaaria kohden vuodessa ja öljykasveilla enemmän kuin 1750 kiloa hehtaaria kohden vuodessa, ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 6 esitettyihin lukumääriin saa ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 7 mukaisesti lisätä 3 tai 6 kiloa fosforia. Satotasokorjausta saa soveltaa portaattomasti. Jos ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 6 ei ole fosforilannoitukselle lukuarvoa, satotasokorjausta ei voi käyttää.

Avokesantoa, sänkikesantoa ja yksivuotista viherkesantoa ei saa lannoittaa. Jos keksannolle perustetaan 15 päivän heinäkuuta jälkeen syysvilja- tai muu vastaava kasvusto tai yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklassa tarkoitettulla ekologisella alalla viljellään satokasvia, lohkoa saa lannoittaa ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteiden 2, 4 ja 6 mukaisesti.

Jos maatilalla lohkolla, jolla viljellään vilja-, öljy- tai palkokasveja, käytetään fosforilannoitteena pelkääntä kotieläinten lantaa, sitä voidaan käyttää ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 6 tarkoitettuna lantapoikkeuksen mukaisesti vilja-

vuosluokissa tyydyttävä ja hyvä. Jos yksi- ja monivuotisten rehunurmikasvien lohkokolla käytetään fosforilannoitteena pelkästään kotieläinten lantaa, sitä saa käyttää vuosittain ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 6 tarkoitetun lantapoikkeuksen mukaisesti viljavuusluokissa välttävä, tyydyttävä ja hyvä. Lantapoikkeusta ei saa käyttää 25 metriä lähempänä vesistöä.

Jos sato jää korjaamatta, peltoon levitetty fosfori on huomioitava seuraavana vuonna täysimääräisesti lannoituksessa.

4 §

Fosforintasaus

Fosforintasaus on tehtävä kasvulohkokohdittaisesti. Jos peruslohkolla olevien kasvulohkojen sijoittelu muuttuu tasauskauten aikana, fosforintasaus on seurattava peruslohkokotasolla. Vuotuinen peruslohkon kuluttama fosforimäärä lasketaan tällöin kertomalla kunkin kasvulohkon kasville käytetty fosforimäärä hehtaaria kohden kyseisen kasvulohkon pinta-alalla ja laskemalla nämä summat yhteen. Kyseisille kasveille sallittu enimmäisfosforimäärä peruslohkolle lasketaan vastaavalla tavalla. Fosforintasauksen seurannassa käytetään sallitun enimmäisfosforimäärän ja käytetyn fosforimäärän erotusta.

3 luku

Tilakohtainen toimenpide

5 §

Viljelysuunnitelma

Kirjallisessa, viisivuotisessa viljelysuunnitelmassa on esitettävä viljelijän hallinnassa ensimmäisenä sitomusvuonna olevien korvauskelpoisten peruslohkojen eri kasvulohkoilla viljeltäviksi suunnitellut kasvilajit viiden vuoden aikana. Vuosittaisessa viljelysuunnitelmassa esitetään kasvilajien lisäksi suunniteltu lannoitus lannoitemäärien ja -lajien osalta. Viljelysuunnitelma on aiesuunnitelma ja sen sisältöä tulee tarkentaa lohko-kohtaisesti muistiinpanoihin kylvöjen jälkeen.

6 §

Viljavuustutkimus

Viljelijän on tehtävä viljelysuunnittelua ja seuranta varten viljavuustutkimukset viljelyssä olevista peltoaloista. Viljelemättömistä lohkoista ja kesannoista sekä muista viljelyyn otettavista ja viljelijän hallintaan tulevista lohkoista on otettava näytteet sen kasvukauden aikana, jona satokasvin viljely aloitetaan. Viljelijän hallintaan tulevista lohkoista voidaan käyttää myös voimassa olevaa, aieman haltijan tekemää viljavuustutkimusta, jos se on käytettävissä.

Uusi viljavuustutkimus on tehtävä, kun edellisestä analyysistä on kulunut viisi vuotta paitsi linjanäytteenotossa, jossa näytteet on otettava joka kolmas vuosi. Uusien viljavuustutkimusten tulosten on oltava käytettävissä ennen seuraavaa lannoituskertaa. Aiemmin ympäristötukijärjestelmään sitoutuneen maatalan viljavuustutkimusten on oltava ympäristökorvausjärjestelmän ehtojen mukaiset sen jälkeen, kun edellisestä analyysistä on kulunut viisi vuotta. Viljelijällä, joka antaa ympäristösitoumuksen, eikä hän ole aiemmin ollut sitoutuneena ympäristötukijärjestelmässä, on oltava ehdot täyttävät viljavuustutkimukset ensimmäisen sitomusvuoden loppuun mennessä.

Jos lohkoista ei ole vielä viljavuustutkimusta, lannoituksessa käytetään tyypelle ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 2, 4 ja 5 tarkoitettuja runsasmultaisten maiden arvoja ja fosforille ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 6 ja 8 tarkoitettuja hyvän viljavuusluokan arvoja. Jos peruslohkosta on otettu useampia maanäytteitä kuin 2 momentissa tarkoitettu vähimmäisnäytteenototiheys edellyttäisi, lannoituksen perusteena on käytettävä uusimpia maanäytteitä.

Viljavuustutkimuksen on oltava perustutkimus, jossa on määritetty maalaji, multavuus, happamuus, johtokyky, vaihtuva kalسيوم, helppoliukoinen fosfori, vaihtuva kalium ja vaihtuva magnesium. Analyysituloksista on käytävä ilmi analyysipäivämäärä tai päivämäärä, jolloin näyte on toimitettu analysoitavaksi. Tutkimus on teetettävä laboratori-

ossa, joka on erikoistunut maa-analyysien tekemiseen. Näytteisiin on liitettävä lohkotunnukset.

7 §

Näytteenotto

Viljavuustutkimukseen sisältyviä näytteitä on otettava vähintään yksi näyte peruslohkoa kohti, jos peruslohko on yli 0,5 hehtaarin suuruinen. Jos peruslohko on suurempi kuin viisi hehtaaria, on otettava yksi näyte jokaista alkavaa viittä hehtaaria kohti. Peruslohkoilla, jotka ovat 0,5 hehtaarin suuruisia tai tätä pienempiä, voi käyttää samaa viljavuusnäytettä kuin viereisellä lohkollla. Viereisellä peruslohkolla tarkoitetaan peruslohkoa, jolla on yhteistä rajaviivaa peruslohkon kanssa tai peruslohkoja erottaa tie tai oja. Yksittäisiltä peruslohkoilta, jotka ovat 0,5 hehtaarin suuruisia tai tätä pienempiä on otettava näyte tai käytettävä typpilannoituksessa ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 2, 4 ja 5 tarkoitettuja runsasmultaisen maiden arvoja ja fosforilannoituksessa ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 6 ja 8 tarkoitettuja hyvän viljavuusluokan mukaisia arvoja. Linjanäytteenotossa näytteenoton tiheydeksi riittää yksi näyte jokaista alkavaa kymmentä hehtaaria kohti.

Kunkin viljavuustutkimukseen sisältyvän näytteen on koostuttava vähintään seitsemästä osanäytteestä. Näytteiden on edustettava tasaisesti koko lohkoa. Näytteet on otettava koko muokkauskerroksen syvyydeltä.

8 §

Peltomaan laatutesti

Peltomaan laatutesti on tehtävä täyttämällä peltomaan laatutestin itsearviointilomake tai Maaseutuviraston hyväksymä vastaava lomake. Laatutesti on tehtävä kaikista yli 0,5 hehtaarin suuruisista peruslohkoista. Jos kaikki peruslohkot ovat tätä pienempiä, viljelijän on tehtävä laatutesti yhdestä valitsemastaan peruslohkosta.

9 §

Koulutus

Koulutukseen on sisällyttävä riittävät tiedot muuttuneista korvauksen ehdoista ja ympäristökorvausjärjestelmästä. Korvauksen hakijan on saatava koulutuksesta käsitys siitä, miksi ympäristötoimet ovat tärkeitä ja miten viljelijä voi toimillaan vaikuttaa ympäristön tilaa edistävästi. Koulutuksessa on esiteltävä myös Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman 2014—2020 neuvontatoimenpiteiden ja tuotava esiin Manner-Suomen maaseudun kehittämissuunnitelman 2014—2020 mahdollisuudet vesienhoitosuunnitelmien tavoitteiden ja luonnonsuojelulain (1096/1996) 64 §:ssä tarkoitettujen Natura-alueiden hoidon edistämiseen.

10 §

Lohkokohtaisten muistiinpanojen sisältö

Viljelijän on merkittävä lohkokohtaisiin muistiinpanoihin lohkon perustiedot ja tiedot vuosittaisista viljelytoimenpiteistä sitoumuskauden alusta lähtien. Lohkon perustietoihin on merkittävä tietoja lohkon sijainnista ja maalajista sekä kalkituksesta, pientareista, suojakaistoista, monimuotoisuuskaistoista, kastelusta, salaojituksesta, valtaojien kaivuusta ja muista toteutetuista ympäristönhoitotoimenpiteistä sekä muista vastaavista tiedoista. Eri lähteistä koottavat tiedot voidaan säilyttää ja tallentaa erikseen omina asiakirjoina tai karttoina.

Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä vuosittaisista viljelytoimenpiteistä seuraavat tiedot:

- 1) lohkon tunnus ja pinta-ala;
- 2) lohkon muokkauspäivä ja -tapa;
- 3) kylvö- tai istutuspäivä;
- 4) kasvilaji ja siemen- tai taimimäärä;
- 5) lannoituspäivä tai -päivät;
- 6) väkilannoitteiden ja orgaanisten lannoitteiden lajit ja määrät;
- 7) fosforin ja typen määrä, tarvittaessa merkintä fosforintasauksen alkamisesta ja taussuodesta;
- 8) kasvinsuojeluaineen täydellinen nimi, käyttömäärä, ajankohta, käyttökohde, havai-

tut taudit ja tuholaiset, syy kasvinsuojelua-
neiden käyttöön sekä muut toteutetut kasvin-
suojelutoimenpiteet;

9) laidunnus, sadonkorjuun tai niiton päi-
vä määrä sekä satotaso tarpeellisine peruste-
luineen;

10) valitun lohkokohtaisen toimenpiteen ja
ympäristösopimuksen ehdoissa edellytetyt
asiat.

Taimitarhavihjelyssä lohkokohtaiset muis-
tiinpanot on tehtävä kasviryhmittäin. Kasvi-
ryhmiä ovat puut, pensaat ja perennat.

11 §

Suojakaistat ja monimuotoisuuskaistat

Suojakaistan on oltava monivuotisen
nurmi-, heinä- tai niittykasvillisuuden peit-
tämä. Suojakaistaa ei saa muokata, lannoittaa
tai käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Kasvuston
hävittäminen ja uusiminen ovat poikkeuksel-
lisesti sallittuja vaikeissa rikkakasvitilanteissa
kasvinsuojeluaineen käyttörajoitusten mukai-
sesti pesäketorjuntana. Vaikealla rikkakasvi-
tilanteella tarkoitetaan tuulen mukana tai
muuten helposti muille peltolohkoille leviä-
vien rikkakasvien laajamittaista esiintymistä,
puuvartisten kasvien tai pensaiden taimettu-
mista lohkolle, haitallisten vieraslajikasvien
esiintymistä tai muuta vastaavaa tilannetta.

Jos suojakaistan kasvillisuus vaurioituu tai
tuhoutuu talven aikana, rikkakasvien pesäke-
torjuntaa tehtäessä, ojien kunnostustyön tai
valtaojien perkauksen yhteydessä tai muulla
vastaavalla tavalla, uusi nurmikasvillisuus on
kylvettävä suojakaistalle heti olosuhteiden
salliessa. Suojakaistalla tehtävistä toimenpi-
teistä on merkittävä tieto lohkokohtaisiin
muistiinpanoihin. Suojakaistalta voidaan kor-
jata sato ja sitä voidaan hoitaa laiduntamalla.

Monimuotoisuuskaista voidaan perustaa
nurmi-, heinä-, niitty-, riista- tai maisemakas-
vien siemenillä kylväen. Monimuotoisuus-
kaistalla voi myös kasvaa samaa viljelykasvia
kuin lohkon muulla osalla, mutta tällöin mo-
nimuotoisuuskaistaa hoidetaan jättämällä
keskimäärin enintään kolme metriä leveä
kaista lohkon reunalla tai reunoilla korjaa-
matta. Monimuotoisuuskaistaa on hoidettava
1 ja 2 momentissa säädetyllä tavalla.

4 luku

Lohkokohtaiset toimenpiteet

12 §

Lietelannan sijoittaminen peltoon

Lietelanta, virtsa ja vastaavat liitteessä 1
tarkoitettut aineet on levitettävä laitteella, joka
leikkaa lohkon pintaan viillon ja valuttaa tai
ruiskuttaa lietelannan tai virtsan viiltoon. Li-
säksi voidaan käyttää multaavaa laitetta, joka
on kytketty aineita levittävään yksikköön.
Lietelannan levitys on merkittävä lohkokoh-
tisiin muistiinpanoihin. Levitettyjen ainei-
den sisältämät typpi- ja fosforimäärät on otet-
tava huomioon ympäristökorvauksesta an-
netun valtioneuvoston asetuksen 11 §:n 1 mo-
mentissa tarkoitetuissa typpi- ja fosforimää-
rissä.

13 §

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Levitettävän orgaanisen aineksen tyyppi ja
levitysmäärä on merkittävä lohkoittain lohko-
kohtaisiin muistiinpanoihin. Orgaanisella lan-
noitevalmisteella tarkoitetaan liitteessä 2
määriteltyjä valmisteita. Viljelijän on kyet-
tävä osoittamaan maatilan ulkopuolelta tule-
van materiaalin hankinta ja määrä luovutus-
sopimuksen, maksukuitin tai rahti- tai kuor-
makirjan avulla. Levitettyjen orgaanisten ma-
teriaalien sisältämät typpi- ja fosforimäärät
on otettava huomioon ympäristökorvauksesta
annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:n
1 momentissa tarkoitetuissa typpi- ja fosfori-
määrissä.

14 §

Valumavesien hallinta

Säätösalaajitetulla lohkolle vedenpinnan
sääntöä on toteutettava nostamalla tai laske-
malla padotuskorkeutta kokoojajaojan asenne-
tuissa säätökaivoissa tai muilla padotuslait-
teilla. Säätekastelussa peltoalueen vesitalo-
utta on säädeltävä kokonaisvaltaisesti salao-
jajastojen kautta tapahtuvan kastelun ja sää-

detyä kuivatuksen avulla. Kuivatusvesien kierrätyksessä peltoalueelta kertyvät valumavedet on varastoitava kevätvalunnan ja rankkasateiden aikana erilliseen altaaseen, josta ne kuivana kautena johdetaan kasteluvetenä takaisin pellolle.

Säättösalaojituksen hoitotoimenpiteisiin kuuluvaa padotusta on hoidettava sää- ja kasvuolosuhteiden ja viljelytoimenpiteiden mukaan. Padotuksessa on otettava huomioon kylvö- ja korjuukoneiden vaatima maan kantavuus, kevätkosteuden varastoiminen peltoon, kasvien vesitaloudesta huolehtiminen sekä varastotilavuuden lisääminen ennen rankkasateita ja syyssateita. Talvella on käytettävä pientä padotusta. Viljelijän on säädettävä padotuskorkeutta ja mahdollista kasteluveden käyttöä asianmukaisesti ja huolehdittava laitteiden kunnosta.

Säättökastelun tai kuivatusvesien kierrätyksen hoitotoimenpiteenä ojastoihin on johdettava kasteluvettä luonnonvesistä pumpaamalla tai painovoimaisesti johtamalla. Kastelevesi voidaan johtaa salaojajastoon joko ojaston ylä- tai alapäästä. Vesi on padottava säättökaivojen tai muiden padotuslaitteiden avulla alueen salaojajastoihin, joista se imeytyy maaperään. Kasteluveden johtamisessa alueelle on otettava huomioon sää- ja kasvuolosuhteet sekä viljelytoimenpiteet. Kuivatusvesien kierrätyksessä lisäveden hankintapaikasta tai erillisestä varastoaltaasta peräisin oleva vesi on johdettava peltoalueelle säättökastelujärjestelmän avulla sää- ja kasvuolosuhteet sekä viljelytoimenpiteet huomioiden.

Säädön toteutuksesta on pidettävä kirjaa, johon on merkittävä säättö-, hoito- ja huolto-toimenpiteet. Tiedot voidaan merkitä myös lohkokohdaisiin muistiinpanoihin.

Turve- ja multamaat on todettava 6 §:n mukaisen viljavuustutkimuksen perusteella. Happamat sulfaattimaat on todettava laboratorion tekemän maa-analyysin perusteella. Näytteenotossa on noudatettava 7 §:ssä säädettyä näytteenottotiheyttä. Korvauksen hakijan on toimitettava viljavuustutkimus tai analyysitulokset kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle viimeistään 30 päivänä syyskuuta sen kasvukauden aikana, jolloin hakija ensimmäisen kerran hakee ympäristökorvausta valumavesien hallinnasta. Jos Geologian tut-

kimuskeskus on ottanut lohkolta näytteen ja todennut sen perusteella lohkon happamaksi sulfaattimaaksi, erillistä näytteen analysointia ei tarvita.

15 §

Suojavyöhykkeet

Ympäristönhoitonurmia koskevassa lohko-kohtaisessa toimenpiteessä suojavyöhykkeen kasvusto voidaan perustaa käyttämällä valmiita nurmi- ja heinäkavien siemenseoksia, joissa on enintään 20 prosenttia apiloiden siemeniä. Aluetta ei saa perustamisen jälkeen muokata, lannoittaa tai käsitellä kasvinsuojeluaineella. Kasvuston perustamisen yhteydessä vähäinen lannoitus on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Tällöin voidaan käyttää enintään ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 4 ja 6 mukaisia luonnonhoitopeltonurmelle määrättyjä typpi- ja fosforimääriä. Suojavyöhyke voi olla myös jo aiemmin perustettu nurmi tai suojavyöhykkeen kasvusto voidaan perustaa suojaviljaan jo edellisellä kasvukautena.

Kasvusto on niitettävä vuosittain kasvukauden aikana. Keväällä tehtävä niitto ja kasvuston korjuu ei ole riittävä toimenpide. Niiton ajankohdassa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden elinolosuhteet. Niitetty kasvimaassa on korjattava pois suojavyöhykkeeltä ja sen saa käyttää hyödyksi. Suojavyöhykettä voidaan laiduntaa, jos siitä ei aiheudu eroosiota ja se tehdään luonnon monimuotoisuutta vaarantamatta eikä sille ole vesiensuojelullista estettä.

Hukkakauraa tai valvattia, pujoa, pelto-ohdaketta ja muita vastaavia tuulen mukana leviäviä vaikeita rikkakasveja voidaan torjua suojavyöhykkeeltä kemiallisesti kasvinsuojeluaineiden käyttörajoitusten mukaisesti tai mekaanisesti. Jos suojavyöhykkeen kasvillisuus vaurioituu tai tuhoutuu talven aikana, hukkakauran torjunnan takia, salaojan kaivamisen vuoksi tai muusta vastaavasta syystä, vaurioituneelle alalle on kylvettävä uusi nurmikasvillisuus saman kasvukauden aikana heti olosuhteiden salliessa. Suojavyöhykkeen perustamis- ja hoitotoimenpiteistä, kasvuston tuhoutumisesta, hukkakauran tai muiden rikka-

kasvien torjunnasta ja kasvuston uudelleen perustamisesta on tehtävä merkintä lohko-kohtaisiin muistiinpanoihin.

16 §

Monivuotiset ympäristönurmet

Ympäristönhoitonurmia koskevassa lohko-kohtaisessa toimenpiteessä monivuotisella ympäristönurmella on kasvatettava nurmi- ja heinäkasveja koko sitoumuskauden ajan. Kasvustoa ei voida uusia muokkaamalla sitoumuskauden aikana, mutta nurmikasvustoa voidaan uudistaa ilman muokkausta suorakylvömenetelmällä. Monivuotisella ympäristönurmella voidaan tehdä salaojitus, kalkitus, valtaojien kaivuu ja perkaus sekä muu vastaava maan rakennetta ja vesitaloutta parantava lyhytaikainen toimenpide. Edellä mainittujen toimenpiteiden yhteydessä rikkoutunut tai tuhoutunut kasvusto on heti toimenpiteen jälkeen kylvettävä nurmi- tai heinäkasveilla.

Kasvusto on korjattava vuosittain ja sen saa käyttää hyödyksi. Luonnon monimuotoisuuden huomioon ottamiseksi niitto on toteutettava siten, ettei vaaranneta lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin. Alueen laidunnus on sallittua, mutta tällöin on huolehdittava siitä, että pellon pinta pysyy nurmipeitteisenä. Lannoituksessa on noudatettava ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 4 ja 6 tarkoitettuja rajoituksia ja kasvinsuojelussa täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (4/2015) säädettyjä vaatimuksia. Lohkokohtaisiin muistiinpanoihin on merkittävä peruste monivuotisen ympäristönurmen perustamiselle. Ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 21 §:n 3 momentissa tarkoitettut happamat sulfaattimaat sekä turvemaat ja multamaat on todettava 14 §:n 5 momentissa säädetyllä menettelyllä. Korvauksen hakijan on toimitettava analyysitulokset kunnan maaseutu-elinkeinoviranomaiselle viimeistään 30 päivänä syyskuuta sen kasvukauden aikana, jolloin hakija ensimmäisen kerran hakee ympäristökorvausta monivuotisista ympäristönurmista.

17 §

Luonnonhoitopeltonurmet

Ympäristönhoitonurmia koskevassa lohko-kohtaisessa toimenpiteessä luonnonhoitopeltonurmien kasvusto on perustettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta monivuotisten nurmi- tai heinäkasvien siemenillä kylvään. Siemenseoksessa saa olla enintään 20 prosenttia typensitojakasvien siementä. Kasvusto voidaan perustaa jo edellisenä vuonna suoja-tilan tai muun suojakasvin kanssa tai sänkeen kylvämällä. Luonnonhoitopeltonurmet voivat myös olla aiemmin perustettuja monivuotisia ja monilajisiksi kehittyneitä nurmia tai vuosina 2009—2014 niittykasveilla perustettuja monimuotoisuuspeltoja. Aiemmin perustetun monivuotisen nurmen kasvillisuus voi merkittävässä määrin koostua luonnonvaraisista heinistä ja ruohovartisista kasveista, jotka ovat syrjäyttäneet aiemmin perustettua nurmikasvustoa. Kasvuston perustamisen yhteydessä vähäinen lannoitus on mahdollista peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Lannoituksessa on noudatettava ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 4 ja 6 tarkoitettuja lannoitusrajoituksia.

Luonnonhoitopeltonurmen kasvusto on niitettävä joka toinen vuosi. Edellä 11 §:ssä tarkoitetuissa vaikeissa rikkakasvitilanteissa niitto on tehtävä vuosittain ja sellaisena ajankohtana, että rikkakasvien leviäminen voidaan estää. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinot, minkä vuoksi niitto on toteutettava siten, ettei lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia vaaranneta. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin, ellei lohkon keskelle jätetä niittämättä kaistaa.

Niittojätteen saa korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Jos luonnonhoitopeltonurmelta korjataan nurmisato, korjuu voidaan tehdä tavanomaisena sadonkorjuuajana. Aluetta voidaan laidunnaa, jos pellon pinta säilyy heinä- ja nurmipeitteisenä ympäri vuoden.

Luonnonhoitopeltonurmilla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita kasvuston perustamisen jälkeen. Luonnonhoitopeltonurmia ei saa

muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Luonnonhoitopeltonurmet saa päättää aikaisintaan toisen kasvukauden jälkeen 1 päivästä syyskuuta tai 15 päivästä heinäkuuta, jos kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöä varten. Kasvinsuojeluaineiden käyttö on sallittua päättämisen yhteydessä. Kasvusto on pyrittävä päättämään vasta seuraavana keväänä. Jos toisen kasvukauden jälkeen syksyllä ei kylvetä uutta kasvustoa, muokkaus on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä.

Luonnonhoitopeltonurmilla voidaan tehdä salaojitus, kalkitus, valtaojien kaivuu ja perkaus sekä muu vastaava maan rakennetta ja vesitaloutta parantava lyhytaikainen toimenpide. Edellä mainittujen toimenpiteiden yhteydessä rikkoutunut tai tuhoutunut kasvusto on heti olosuhteiden salliessa toimenpiteen jälkeen kylvettävä nurmi- tai heinäkasveilla.

18 §

Peltojen talviaikainen kasvipeitteisyys

Talviaikaiseen kasvipeitteisyyteen voidaan hyväksyä seuraavat lohkot:

1) monivuotiset viljeltyt nurmet, talven yli säilytettävät yksivuotiset nurmet ja ruokohelpi;

2) monivuotiset puutarhakasvit ja kumina;

3) viljan, öljykasvien, tattarin, siemenmausteiden ja kuitupellavan sekä härkäpavun, herneen ja lupiinin sänki ja suorakylvö sänkeen;

4) kerääjäkasvien viljely, jos kasvusto säilytetään seuraavaan kevääseen asti;

5) syysruis, ruisvehnä, syysvehnä, speltti-vehnä ja muut syyskylvöiset viljat, syysrapsi, syysrapsi ja muut syyskylvöiset öljykasvit sekä muut syyskylvöiset kasvit ja keväällä korjattava pellava ja hamppu.

Kasvipeitteisyyden 20 prosentin vaatimusta saa ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 23 §:ssä tarkoitettulla kohdentamisalueella III täyttää myös kevennetyllä syyssänkimuokkauksella vilja-, öljykasvi-, tattari-, siemenmauste-, kuitupellava- ja härkäpapulohkoilla, jos muokkaus tehdään kultivaattorilla, lautasäkeellä, joustopiikkiäkeellä, lapiorullaäkeellä tai rullailmas-

timella yhteen kertaan ajaen. Muulla alueella kevennety syyssänkimuokkaus voi täyttää talviaikaisen kasvipeitteisyyden ehtoa kaikkiin ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 23 §:ssä tarkoitettuihin prosenttirajoihin asti.

Kasvipeitteisyysvaatimusta saa täyttää ympäristösitoumuksen mukaisesti toimenpiteisiin sisältyvillä suojavyöhykkeillä ja monivuotisilla ympäristönurmilla, luonnonhoitopeltonurmilla, viherlannoitusnurmilla, monivuotoisuuspelloilla ja monivuotisten puutarhakasvien katetulla alalla. Vaatimusta saa täyttää myös luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) mukaiseen ravinnekuormituksen tehostettua vähentämistä, suojavyöhykkeen perustamista ja hoitoa tai turvepeltojen pitkäaikaista nurmi- viljelystä koskevaan erityistukisopimukseen sisältyvillä aloilla, jos sopimus on tehty peltoalueelle. Vaatimusta voi täyttää myös kesannolla, johon on kylvetty syysvilja tai syysöljykasvi tai joka on nurmen tai 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun sängin peittämä. Sänkeä lukuun ottamatta kasvusto, joka tuhoetaan kemiallisesti, ei voi täyttää kasvipeitteisyysvaatimusta.

Viljelijä voi vuosittain lisätä kasvipeitteistä alaa. Ala voi ylittää 20 prosentin osuuden ja se voi vaihdella vuosittain. Kasvipeitteisyyden on säilytettävä lohkolta kylvömuokkaukseen tai vastaavaan viljelytoimenpiteeseen asti. Kasvipeitteiset lohkot on pyrittävä sijoittamaan vesistöihin ja valtaojiin rajoituville peltolohkoille tai muille vesiensuojelun kannalta tärkeille lohkoille.

19 §

Orgaanisen katteen käyttö puutarhakasveilla ja siemenperunalla

Yksivuotisten puutarhakasvien rivien kohdilta maanpinta on katettava oljella, hakkeella, ruohosilpulla, biohajoavalla kalvolla, katepaperilla tai muulla maaperälle haitattomalla orgaanisella materiaalilla. Sertifioidun

siemenperunan tuotantoalalla rivien kohdat ja rivivälien maanpinta on katettava oljella.

Monivuotisten kasvien maanpinta on katettava rivien kohdilta oljella, hakkeella, ruokotai ruohosilpulla, biohajoavalla kalvolla tai muulla orgaanisella materiaalilla, katepaperilla tai leikattavalla nurmikatteella. Rivivälit on katettava joko riviväleihin perustettavalla leikattavalla nurmikatteella tai muulla maaperälle haitattomalla orgaanisella katteella. Lohkosta voi kattaa vain rivin tai rivivälin tai lohkon voi kattaa kokonaan.

Yksivuotisten puutarhakasvien katevaatimus on täytettävä kesäkuun loppuun mennessä. Esikasvin vaativilla kasveilla sekä salaattikasveilla, kiinankaalilla, kukkakaalilla tai parsakaalilla katevaatimus on täytettävä heinäkuun loppuun mennessä. Kate on säilytettävä sadonkorjuuseen asti ja monivuotisilla kasveilla kasvin kaikki viljelyvuodet. Leikattava nurmikate on perustettava ensimmäisenä sitomusvuonna ja sen on peitettävä maanpinta viimeistään toisena sitomusvuonna. Katettujen lohkojen ala voi vaihdella vuosittain viljelytilanteen mukaan.

Katetun rivin tai rivivälin katemateriaalin on peitettävä katettavan maan pinnasta 90 prosenttia. Leikattava nurmikate on pidettävä lyhyenä leikkaamalla se kasvukauden aikana riittävän usein.

Viljelijän on ilmoitettava vuosittain Maa-seutuviraston hyväksymällä lomakkeella ne lohkot, joilla toimenpidettä toteutetaan.

20 §

Peltoluonnon monimuotoisuus

Kerääjäkasvi on kylvettävä viimeistään 15 päivänä elokuuta. Kerääjäkasvilla tarkoitetaan kasvustoa, joka käyttää yksivuotisen varsinaisen viljelykasvin jälkeen maahan jääviä ja viljelykasvin tähteistä tai maasta vapautuvia ravinteita ja suojaa maata lisäämällä kasvipeitteisyyttä viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen. Kerääjäkasvi voi olla italianraiheinä tai muu nurmiheinä, apila, muu nurmipalkokasvi, öljyretikka, muokkausretiisi tai muu ristikkukainen öljykasvi tai näiden seos. Viljaa voidaan kylvää kerääjäkasviksi vain loh-

kolle, jossa on samana vuonna viljelty varhaisperunaa tai varhaisvihanneksia. Jos kerääjäkasvi kylvetään muulloin kuin viljelykasvin kylvön yhteydessä, kasvulohkoa ei saa muokata. Kerääjäkasvin siemeniä on kylvettävä tasaisesti koko kasvulohkolle siten, että tavoitteena on peittävä kasvusto. Kerääjäkasvin avulla ei saa perustaa monivuotista nurmea, viherlannoitusnurmea tai seuraavan vuoden viljelykasvustoa. Kerääjäkasvia on viljeltävä joko samanaikaisesti viljelykasvin kanssa tai se on kylvettävä viljelykasvin sadonkorjuun jälkeen. Kerääjäkasvi voidaan kylvää viljelykasvin aluskasviksi kylvön yhteydessä tai viimeistään viljan orasvaiheessa. Kerääjäkasvi voidaan kylvää myös viljelykasvin korjuun jälkeen tai hieman ennen korjuuta. Kerääjäkasvia ei saa lannoittaa. Kasvuston voi muokata tai kyntää aikaisintaan 1 päivänä lokakuuta. Kasvuston saa päättää kasvinsuojeluaineilla aikaisintaan 15 päivänä syyskuuta.

Viherlannoitusnurmen kasvusto on perustettava joko kasvukauden alussa tai edellisenä vuonna suojaviljan tai muun suojakasvin kanssa. Viherlannoitusnurmi on perustettava kylvämällä nurmi- tai heinäkasvien ja typensitojakasvien siemeniä. Viherlannoitusnurmen perustamiseen käytettävän siemenen painosta vähintään 20 prosenttia on oltava typensitojakasvien siemeniä. Viherlannoitusnurmen voi päättää ennen syysviljan kylvää. Jos seuraava viljelykasvi kylvetään keväällä, viherlannoitusnurmen saa päättää aikaisintaan 1 päivänä syyskuuta ja muokata aikaisintaan 1 päivänä lokakuuta. Sama kasvulohko voi olla viherlannoitusnurmena enintään kolme vuotta peräkkäin. Viherlannoitusnurmea saa lannoittaa samalla tavalla kuin 17 §:ssä tarkoitettua luonnonhoitopeltonurmea.

Saneerauskasvina on käytettävä öljyretikkaa, valkosinappia, samettikukkaa tai näiden seoksia. Saneerauskasvi on kylvettävä keväällä ja sen saa muokata maahan kahden kuukauden kuluttua kylvöstä. Kasvusto voidaan niittää tai murskata kasvukauden aikana. Sama kasvulohko voi olla saneerauskasvilla kylvettynä enintään kolme vuotta peräkkäin. Saneerauskasvia saa lannoittaa samalla tavalla kuin 17 §:ssä tarkoitettua luonnonhoitopeltonurmea.

Monimuotoisuuspeltoja voivat olla riista- tai maisemakasveilla vuosittain perustettavat monimuotoisuuspellot tai niittykasveilla ja peltolinnuille soveltuvilla kasveilla perustettavat vähintään kaksivuotiset monimuotoisuuspellot. Monimuotoisuuspelto voi olla kokonainen peruslohko tai kasvulohko. Monimuotoisuuspeltona ilmoitettavia kasvulohkoja voidaan perustaa myös yli kolme metriä leveinä kaistoina lohkojen reunoille, etenkin etelään ja länteen avautuville reunoille sekä suurten peltoaukeiden keskelle.

Kerääjäkasvin, viherlannoitusnurmen ja monimuotoisuuspellon saa päättää kemiallisesti. Saneerauskasvia ei saa päättää kemiallisesti.

21 §

Monimuotoisuuspeltojen perustaminen

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa lohkokokohtaisessa toimenpiteessä monimuotoisuuspellot on perustettava kylvämällä niittykasvien, peltolinnuille soveltuvien kasvien, riistakasvien tai maisemakasvien siemenseoksilla viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Syyskylvöiset kasvit voidaan kylvää jo edellisen vuoden syksyllä. Kylvössä on pyrittävä käyttämään kotimaisia kasvilajeja ja Suomessa tuotettuja siemeniä. Monimuotoisuuspellon kasvustoa ei saa perustaa suorakylvämällä edellisen vuoden nurmeen. Kasvuston voi perustaa kylvämällä sänkeen. Monimuotoisuuspeltoja voidaan lannoittaa kasvuston perustamisen yhteydessä peittävän kasvuston aikaansaamiseksi. Lannoituksessa on noudatettava ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 4 ja 6 tarkoitettuja lannoitusrajoja.

Niittykasvien siemenseoksessa on oltava nurmiröllin, lampaannadan tai jäykkänadan ja vähintään yhden monivuotisen niittykasvin siemeniä. Niittykasvi voi olla harakankello, valkoailakki, ahdekaunokki, keltasauramo, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmikohokki, purtojuuri, puna-ailakki, päivänkakkara, ruusuruoho, särmäkuisma tai muu vastaava niittykasvi. Lisäksi seoksessa voi olla yksivuotisten niittykasvien, virnojen tai muiden

yksivuotisten kasvien siemeniä. Peltolinnuille tarkoitetun monimuotoisuuspellon siemenseoksessa voi olla edellä mainittujen lisäksi pienempiä määriä ruisvirnan, hunajakukan, kehäkukan tai muiden yksivuotisten kukkien linnuille ravintoa tarjoavien kasvien siemeniä tai pellavien, durrin, punahirssin, tatarin, hampun, maissin, auringonkukan, kinuan, rypsin, rapsin, kuminan, viljojen tai muiden vastaavien peltokasvien siemeniä. Viljojen siemeniä voi olla enintään 50 kiloa hehtaaria kohden. Apilat eivät ole toimenpiteessä hyväksyttäviä niittykasveja. Niittykasveilla perustettavat monimuotoisuuspellot on säilytettävä lohkolta vähintään kaksi kasvukautta. Kolmantena vuotena niitä ei voi korvausta haettaessa ilmoittaa niittykasveilla perustetuiksi monimuotoisuuspelloiksi. Ne voidaan kuitenkin ilmoittaa luonnonhoitopeltoturmeiksi.

Riista- ja maisemakasveilla perustettavat monimuotoisuuspellot on kylvettävä vuosittain ja kylvettäessä on pyrittävä riittävän kasvuston aikaansaamiseen. Riista- ja maisemakasveja voidaan viljellä samalla lohkolta yksi tai useampi kasvukausi ja ne on säilytettävä lohkolta ensimmäistä kasvukautta seuraavaan kevääseen.

Maisemakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: auringonkukka, hunajakukka, sinimailanen, persianapila, keltalupiini, virnat, ruiskaunokki, malvat, kehäkukka, mesikät. Maisemakasviseoksessa voi olla myös nurmi- ja heinäkasveja, mutta niiden osuus siemenseoksesta voi olla enintään 30 prosenttia.

Riistakasvien siemenseoksessa on oltava vähintään kahden seuraavan kasvin siemeniä: viljat, tattari, auringonkukka, öljypellava, herne, rypsi, rapsi tai sinappi, rehukaali, rehurapsi, öljyretikka, rehujuurikkaat (rehusokerijuurikas, naattinauris tai turnipsi), heinäkasvit ja apilat. Heinäkasvien ja apilan riistakasviseoksissa on aina oltava myös jonkin yksivuotisen kasvin, joka ei ole heinä tai apila, siemeniä. Riistakasvit voidaan kylvää kaistoina. Riistakasvien siemenseoksella perustettavia monimuotoisuuspeltoja ei saa perustaa sellaisten teiden läheisyyteen, joiden liikennetiheys on yli 3000 autoa vuorokaudessa.

22 §

Monimuotoisuuspeltojen hoito

Peltoluonnon monimuotoisuutta koskevassa lohkokohtaisessa toimenpiteessä monimuotoisuuspeltojen kasvuston niittäminen ei ole pakollista. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinolosuhteet, minkä vuoksi niittoa ei saa aloittaa ennen elokuun 1 päivää. Niitto on toteutettava siten, että se ei vaaranna lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia. Niittoa ei saa tehdä kiertämällä lohkoa reunoilta keskelle päin, ellei lohkon keskelle jätetä niittämätöntä kaistaa. Niittojätteen voi korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Riistakasvien siemenseoksilla kylvettyjen peltojen kasvusto on käytettävä riistan ruokintaan joko monimuotoisuuspellolla, sen läheisyydessä tai erillisellä ruokintapaikalla. Monimuotoisuuspeltojen kasvusto on 11 §:ssä tarkoitetuissa vaikeissa rikkakasvitilanteissa niitettävä ja puiden ja pensaiden kasvu on estettävä.

Monimuotoisuuspeltoilla ei voi kylvön jälkeen käyttää kasvinsuojeluaineita. Monimuotoisuuspeltoja ei voi muokata muutoin kuin kasvuston perustamisen ja päättämisen yhteydessä. Monimuotoisuuspeltoja ei saa laiduntaa.

Maisema- ja riistakasvikasvuston voi päättää aikaisintaan kylvöä seuraavana keväänä, niittysiemenkasvuston toisen vuoden jälkeen 1 päivästä syyskuuta tai 15 päivästä heinäkuuta, jos kasvusto päätetään syyskylvöisten kasvien kylvöön. Jos syksyllä ei kylvetä uutta kasvustoa, päättäminen on tehtävä mahdollisimman myöhään syksyllä tai vasta seuraavana keväänä.

23 §

Puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu

Puutarhakasvien vaihtoehtoista kasvinsuojelua koskevassa lohkokohtaisessa toimenpiteessä on käytettävä vähintään yhtä liitteessä 3 määritellyistä kasvintuhoojakohtaisista kasvinsuojelumenetelmistä. Käytetystä kasvin-

suojelumenetelmästä ja torjunnan onnistumisesta on tehtävä lohkokohtaisia muistiinpanoja.

Menetelmäryhmään I kuuluvia kasvinsuojelumenetelmiä käytettäessä on hankittava menetelmän mukaiset valmisteet tai torjunta-eliöt. Jos kasvinsuojelumenetelmään kuuluu mehiläisten käyttäminen valmisteen levityksessä, alueella on oltava viljelijän hallinnassa olevia mehiläispesiviä vähintään kaksi kappaletta hehtaaria kohden. Mehiläispesivissä on oltava asianmukainen kasvinsuojeluaineen levitinlaite sekä erilliset ulostulo- ja sisäänmenoaukot mehiläisille. Kasvutunneleita käytettäessä lohkolle on oltava kevytrakenteinen muovilla katettu kasvutunneli tai kausikasvihuhuone. Kasvutunneleita tai kausikasvihuhuoneita on oltava sellainen määrä, että ne kattavat sen alueen, jolla toimenpidettä toteutetaan.

Menetelmäryhmään II kuuluvia kasvinsuojelumenetelmiä käytettäessä on hankittava menetelmän mukaiset valmisteet. Jos kasvinsuojelumenetelmänä on hyönteisverkkojen käyttö, on käytettävä hyönteistorjuntaan tarkoitettuja verkkoja, joiden on katettava koko se ala, jolla toimenpidettä toteutetaan. Jos valittu kasvinsuojelumenetelmä on rikkakasvien torjunta, kasvusto on harattava tarkkuusharalla, joka on varustettu kasvin tai kasviriivin tunnistavalla optisella, sähköisellä tai satelliittipaikannukseen perustuvalla järjestelmällä, tai vaihtoehtoisesti liekitettävä traktorikäyttöisellä liekittimellä. Haraus- tai liekityskertoja on oltava kasvukauden aikana vähintään kaksi. Traktorikäyttöistä liekitintä tai optista haraa käytettäessä kalusto kasvinsuojeluun on joko oltava maatilalla tai kasvinsuojelu voidaan teettää urakointipalveluna.

Viljelijän on käytettävä kullekin kasvilajille sopivia liitteessä 3 tarkoitettuja seurannan apuvälineitä tai vastaavaa menetelmää, jolla seurataan vaihtoehtoisen kasvinsuojelun onnistumista. Viljelijän on tehtävä lohkokohtaisia muistiinpanoja kasvuston tai kasvituhoojien tarkkailusta ja torjunnasta sekä tarvittaessa pystyttävä osoittamaan ostokuitti tiettyjen valmisteiden hankinnasta tai urakointiyöstä.

Viljelijän on ilmoitettava Maaseutuviras-

ton hyväksymällä lomakkeella ne lohkot, joilla toimenpidettä toteutetaan.

5 luku

Ympäristösopimukset

24 §

Kosteikkojen hoito

Kosteikon hoitotoimenpiteet on toteutettava hyväksytyyn suunnitelman mukaisesti. Suunnittelun hoidon on oltava toimenpiteen tavoitteiden mukainen. Kosteikon vuotuisia hoitotoimenpiteitä voivat olla lietteen poisto tarvittaessa ja mahdollisten kemiallisten saostusaineiden poisto ja lisäys, patojen ja uoman hoitotoimet, kosteikon tai uoman reuna-alueiden kasvillisuuden niitto ja kasvijätteen poiskorjuu sekä muut vastaavat hoitotoimenpiteet. Niittojäte voidaan käyttää hyödyksi.

Luonnonmukaistettujen uomien hoidossa on huolehdittava pohjapadoista, eroosiosuojauksista ja muista vastaavista veden virtaamaa hidastavista rakenteista sekä uoman reuna-alueiden kasvillisuuden säilymisestä tai tulvatasanteiden avoimuudesta. Tulva-alueilta on poistettava tarvittaessa kasvillisuutta tai sille laskeutunutta maa-ainesta. Sopimusaluetta saa laiduntaa, jos se ei haittaa luonnon monimuotoisuutta tai vesiensuojelua. Laidunnuksesta aiheutuva eroosio on estettävä.

Hoitosuunnitelmaan ei voida hyväksyä toimenpiteitä, joiden voidaan arvioida aiheuttavan haittaa luonnonsuojelulain 64 §:ssä tarkoitetuille Natura-alueille, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY, jäljempänä *luontodirektiivi*, liitteissä 2, 4 ja 5 tarkoitetuille lajeille, luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY liitteessä 1 tarkoitetuille lajeille, uhanalaisille lajeille tai luontotyypeille, viljeltävien alueiden kuivatustilanteen heikkenemistä tai muuta vastaavaa haittaa toimenpidealueen ulkopuolella.

25 §

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoito

Sopimusaluetta on hoidettava ja kunnostet-

tava hyväksytyyn suunnitelman mukaisesti. Suunnitelman on oltava tarkoituksenmukainen luonnonvarojen kestävä käytön ja ympäristön tilan kannalta. Suunnitelmaan hyväksytyillä hoitotoimenpiteillä on säilytettävä tai edistettävä sopimusalueen tavanomaisesta poikkeavia luonto- tai maisema-arvoja hoitamalla kasvi- ja eläinlajien säilymisen ja lisääntymisen sekä viljelymaiseman kannalta tärkeitä alueita tai kohteita. Toimenpiteiden on perustuttava paikallisen luonnon edellytyksiin ja toteutuksessa on kiinnitettävä huomiota alueellisiin erityispiirteisiin, maisemaan ja kulttuuriperinteeseen.

Sopimusaluetta ei saa muokata, lannoittaa, ojittaa, metsittää tai käsitellä kasvinsuojeluvälineillä. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti sallia lannoituksen, vesakon kemiallisen torjunnan kantokäsittelynä tai jättiputken paikallisen kemiallisen torjunnan. Jos sopimusalueen suunnitelmanmukainen hoito vaarantuu poikkeuksellisten sääolosuhteiden takia, korvauksen saajan on oltava yhteydessä sopimuksen tehneeseen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen sopimuksen suunnitelman tarkistamiseksi ja toimenpiteen tavoitteiden kannalta parhaan hoidon uudelleenmäärittämiseksi sopimusalueelle. Hoitotoimenpiteisiin voi kuulua myös vieraslajikasvien poisto.

Jos alueella on tiedossa oleva luonnonsuojelulaisissa tarkoitettun uhanalaisen kasvi- tai eläinlajin tai luontodirektiivin liitteen IV a mukaisen tiukasti suojellun eläinlajin esiintymispaikka tai sopimusalue sijaitsee luonnonsuojelulain 64 §:ssä tarkoitettulla Natura-alueella, korvauksen myöntävän viranomaisen on selvitettävä sopimusalueelle suunniteltujen hoitotoimenpiteiden soveltuvuus suojelun perusteena oleville luontotyypeille ja lajeille.

Toimenpiteet on aloitettava jokaisella sopimukseen sisältyvällä loholla ensimmäisenä sopimusvuotena, ellei hyväksyty suunnitelma muuta edellytä.

26 §

Perinnebiotooppien ja luonnonlaitumien hoito

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskevassa ympäristösopi-

muksessa perinnebiotoopiksi luokitellun alueen ja uhanalaisen lajin esiintymän hoito on suunniteltava ja toteutettava siten, että hoito edistää ensisijaisesti alueen maatalousluonnon monimuotoisuutta. Muunlaisilla kohteilla ensisijainen tavoite voi olla myös maiseman hoito.

Perinnebiotooppien ja luonnonlaidunten hoitotoimia voivat olla laidunnus, niitto, puiden ja pensaiden raivaus, vieraslajikasvien poisto, lehtipuiden lehdestys sekä muut vastaavat toimenpiteet. Perinnebiotoopeilla ja luonnonlaitumilla voidaan toteuttaa myös kullotusta ja muita erityisiä hoitokeinoja. Niitetty kasvillisuus ja raivaustähteet on korjattava pois, ellei hyväksytyssä suunnitelmassa perustellusti muuta edellytetä.

27 §

Perinnebiotooppien ja luonnonlaitumien laidunnus

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskevaa sopimusaluetta on laidunnettava niin, että se ei aiheuta alueen kasvillisuuden haitallista rehevöitymistä tai maaperän eroosiota. Laidunnettava perinnebiotooppi tai perinnebiotoopiksi kunnostettava alue on yleensä erotettava aidalla muista laidunnurmista. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti sallia vanhan niukkaravinteisen nurmen laidunnuksen yhdessä sellaisen alueen kanssa, jota koskee maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskeva sopimus, jos sopimusalue ei ole rehevöitymiselle altis. Sopimusalueita ei voi käyttää pelkästään yölaitumina eikä niitä saa käyttää talvella jaloittelu-alueena.

Sopiva laidunnuskauden aikainen eläinmäärä tiettyä pinta-alaa kohden (*laidunnuspaine*) on sopimusta tehtäessä varmistettava tapauskohtaisesti. Laidunnuspaine on pyrittävä sovittamaan sellaiseksi, että se vastaa mahdollisimman tarkoin laitumen tuottoa. Eläinten lukumäärää tiettyä laidunalaan kohti on sovitettava niin, että eläimet pääsääntöisesti elävät laitumen tuoton varassa ilman lisärehua tai laidunkierto on järjestettävä niin, että laitumen ollessa loppuun syöty eläimet siirretään toiselle laitumelle. Elinkeino-, li-

kenne- ja ympäristökeskus voi tapauskohtaisesti sallia vasikoiden ruokkimisen 1 päivästä elokuuta. Eläimille voidaan antaa kivennäisiä ja vitamiineja, jos ne sisältävät vähän fosforia ja niiden käytöstä ei aiheudu alueen rehevöitymistä. Mikäli kyseessä on rehevöitymiselle altis kohde, sopimuksenteon yhteydessä voidaan määrätä kivennäisten ja vitamiinien sijoituspaikat, ruokintapisteen kattaminen tai muita tarvittavia lisätoimia.

Keskimääräinen eläintiheys hehtaaria kohden erityyppisillä perinnebiotoopeilla arvioidaan koko laidunkauden ajaksi liitteessä 4 määritellyllä tavalla. Liitteessä 4 määritellyistä eläintiheyksistä voidaan poiketa, jos poikkeaminen voidaan perustella sopimusalueen yksilöllisillä olosuhteilla. Jos perinnebiotoopilla laidunnetaan useammassa lyhyemmässä jaksossa, laidunvuorokausien kokonaismäärä on otettava huomioon eläintiheyttä laskettaessa.

28 §

Kulttuuriperinnön hoito

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskevan ympäristösopimuksen suunnitelmaan voidaan sisällyttää sopimusalueella sijaitsevien, perinteisten karjatalouteen liittyvien rakennelmien ja rakenteiden ylläpitoa ja kunnostusta sekä alueen aitaamista ja muita laiduntamiseen liittyviä toimenpiteitä. Perinteisiä karjatalouteen liittyviä rakenteita ja rakennelmia ovat kiviaidat, kivisaarekkeet, riukuaidat, portit, veräjät, erilaiset heinän kuivatustelineet, suovat ja pielekset, karjasillat ja suoniittyjen patorakenteet sekä muut vastaavat rakenteet ja rakennelmat. Rakennelmia kunnostettaessa on säilytettävä paikalliset tyyppiratkaisut. Rakennelmat on kunnostettava mahdollisimman paljon alkuperäisiä materiaaleja ja työtapoja käyttäen.

29 §

Reunavyöhykkeiden ja muiden hoidettavien alueiden hoito

Reunavyöhykettä ja metsäsaarekettä on nitettävä tai raivattava vähintään joka toinen vuosi ellei hyväksytyt suunnitelma muuta

edellyttä. Jos reunavyöhykettä tai metsäsaarekettä koskee ympäristösopimus, jonka tavoitteena on alueen monimuotoisuuden hoito, alueelta on korjattava raivaustähteet.

Aluetta, jota koskevan ympäristösopimuksen tavoitteena on maatalousympäristön uhanalaisten lajien elinolosuhteiden edistäminen, sekä maatalousympäristön muinaismuistokohdetta ja pitkäaikaiseen maankäyttöön liittyvää, maaseudun kulttuuriperintöä ylläpitävää luontokohdetta voidaan hoitaa sopimuksen tavoitteiden mukaan sekä laiduntamalla, niittämällä että raivaamalla. Laidunnettuja alueita on hoidettava 26 §:ssä säädettyllä tavalla.

30 §

Kurki-, hanhi- ja joutsenpellot

Lintujen ruokailu-, levähdys- ja muuttoalueille tehtävään sopimukseen on sisällyttävä edistettävälle lintulajeille soveltuvan, siemensatoa tuottavan kasvuston viljelyä sekä lintujen ruokintaa alueen houkuttelevuuden lisäämiseksi. Sopimusalueelle on perustettava alueen keskiosiin tai muuhun lintujen laskeutumista edesauttavaan kohtaan nurmialue tai nurmikaistoja, sen reunalle ohrakasvusto ja uloimmaksi kaurakasvusto. Kasvusto on perustettava sadontuotantotarkoituksessa tavanomaisella riittävällä siemenmäärällä, lannoitettava ja hoidettava siten, että kasvustolla on edellytykset sadon tuottamiseen. Kasvusto on perustettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta monivuotisella tai yksivuotisella nurmisiemenseoksella ja viljalla. Yksivuotinen siementä tuottava kasvusto on perustettava vuosittain. Nurmikasvusto voidaan perustaa jo edellisenä vuonna suojaviljan tai muun suojakasvin kanssa tai sänkeen kylvämällä. Nurmialueiksi voidaan hyväksyä myös aiemmin perustettuja monivuotisia ja monilajisiksi kehittyneitä nurmia.

Sopimusaluetta on hoidettava hyväksytyin suunnitelman mukaisesti. Lintujen ruokinta on toteutettava suunnitelman mukaisesti siten, että sen avulla voidaan houkutella lintuja sopimusalueelle läheisten viljelmien sijaan. Sopimusalueen lannoituksessa on noudatettava ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä säädettyjä lan-

noitusrajoituksia ja tehtävä ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 18 §:ssä tarkoitettuja lohkokohtaisia muistiinpanoja. Hukkakauran tai muiden vastaavien vaikeiden, lintujen mukana leviävien rikkakasvien torjuntaan on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Kasvusto on korjattava tai niitettävä syksyllä lintujen ruokailun helpottamiseksi. Kasvuston saa päättää syksyllä vain, jos hyväksytty suunnitelma edellyttää syyskylvöisten kasvien kylvöä. Nurmikasvusto on niitettävä joka vuosi viimeistään 30 päivän elokuuta. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lajien elinolot, minkä vuoksi niitto on toteutettava siten, ettei lintujen pesintöjä ja nisäkkäiden poikasia vaaranneta. Niittojätteen saa korjata pois ja hyödyntää taloudellisesti. Jos nurmelta korjataan sato, korjuu voidaan tehdä tavanomaisena sadonkorjuuajana. Ohran puinti on tehtävä ennen ympäröivien pelto-lohkojen puintia. Puinnin yhteydessä osa viljasta on johdettava maahan. Lohkon reuna, jolla kasvaa kauraa, on puitava normaaliin puintiaikaan.

Jos peruslohko rajoittuu vesistöön, pellolla lohkon vesistön puoleisella reunalla on oltava keskimäärin vähintään kolme metriä leveä suojakaista. Suojakaistan on oltava monivuotisen nurmi-, heinä- tai niittykasvillisuuden peittämä. Suojakaistaa ei saa muokata, lannoittaa tai käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Kasvuston hävittäminen ja uusiminen ovat sallittuja poikkeuksellisesti vaikeissa rikkakasvitilanteissa. Suojakaistalla tehtävistä toimenpiteistä on merkittävä tieto lohkokohdaisiin muistiinpanoihin.

31 §

Alkuperäisrotueläinten kasvattaminen

Sopimuseläimiä on käytettävä sopimuskauden aikana vuosittain rodun lisäämiseen. Rodun lisäämiseen on käytettävä ainoastaan samaan rotuun kuuluvaa puhdasrotuista eläintä. Sopimuseläimistä hevosten ja nautojen on tuotettava jälkeläisiä vähintään kaksi kertaa sopimuskauden aikana ja lampaiden ja vuhien vähintään kolme kertaa sopimuskauden aikana. Kanojen on tuotettava jälkeläisiä

vuosittain sopimuskauden aikana. Viljelijän on toimitettava ennen sopimuskauden päättymistä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle selvitys siitä, että sopimukseen sisältyviä eläimiä on käytetty rodun lisäämiseen.

Sopimuseläimillä on oltava todistus, josta ilmenee polveutuminen. Todistuksen voi antaa eläinjalostustoiminnasta annetun lain (319/2014) 3 §:n mukaisesti kantakirjan pitäjäksi hyväksytty yhteisö, joka voi olla itä-, länsi- ja pohjoissuomenkarjan osalta Faba Osk, suomenlampaan ja kainuunharmaslampaan osalta ProAgria Keskusten Liitto ry, ahvenanmaanlampaan osalta Föreningen Ålandsfåret rf, suomen vuohen osalta ProAgria Keskusten Liitto ry, suomenhevosen osalta Suomen Hippos ry ja maatiaiskan osalta Luonnonvarakeskus. Vuohien osalta polveutumistodistus on oltava vuoden 2013 jälkeen syntyneillä eläimillä. Tätä aikaisemmin syntyneiden eläinten osalta riittää viljelijän oma ilmoitus.

Suomenhevosen on oltava sopimuskauden alkaessa Suomen Hippos ry:n ylläpitämään hevosrekisteriin merkitty siitostamma, joka on varsonut, astutettu tai keinosiemennetty edellisenä vuonna tai kantakirjattu ori. Hevosella on oltava hevoseläinten tunnistamisesta ja merkitsemisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (880/2009) tarkoitettu tunnistusasiakirja. Naudat, lampaat ja vuohet on merkittävä ja rekisteröitävä eläintunnistusjärjestelmästä annetun lain (238/2010) 2 ja 3 luvussa säädetyllä tavalla. Siipikarja on rekisteröitävä eläintunnistusjärjestelmästä annetun lain 2 luvussa sekä 21 §:ssä säädetyllä tavalla.

Jos eläin kuolee tai se poistetaan sopimuskauden aikana, se on korvattava viivytyksettä toisella ympäristösopimuksen ehdot täyttävällä samanrotuisella eläimellä. Eläin on korvattava myös, jos se ei pysty tuottamaan jälkeläisiä. Suomenhevosen voi korvata myös korvausvuonna varsonut, astutettu, keinosiemennetty tamma tai kantakirjattu ori. Tiedot korvatuista ja poistetuista eläimistä sekä korvaavan eläimen todistus polveutumisesta on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle viimeistään 15 työpäivän kuluessa siitä, kun korvaava eläin on tullut maatilalle.

6 luku

Maatalouden geenivarojen säilyttäminen

32 §

Alkuperäiskasvilajikkeen ylläpito

Ennen sopimuksen tekemistä lajikkeen on oltava hyväksytty siemenkauppalain (728/2000) 5 §:ssä tarkoitettuun Suomen kansalliseen lajikeluetteloon alkuperäiskasvilajikkeena. Viljelijän on varastoitava ja säilytettävä vähintään kahden vuoden siementarvetta vastaava määrä alkuperäiskasvin kylvökelpoista siementä maatilalla. Siemenen ylläpitoerä on muodostettava mahdollisimman hyvälaatuisesta siemenestä ja se on uusittava erän loppuessa tai siemenen itävyyden alentuessa.

Nurmikasviviljelykset on perustettava ylläpitotarkoitusta varten. Ylläpitosiemenenä voidaan korjata maatilan normaalikäytännön mukaisesti. Ylläpitoviljelystä ei tarvitse perustaa joka vuosi. Nurmelta voidaan muina vuosina korjata joko nurmirehusato tai siemensato markkinointitarkoitusta varten. Nurmikasvien yksittäisen ylläpitoviljelyksen ikä voi olla korkeintaan kolme perustamisvuoden jälkeistä vuotta. Ylläpidon on tapahduttava viljelijän tavanomaisesti käyttämin menetelmin, jotka lajikkeen ylläpitäjä on kuvannut lajikkeen rekisteröintivaiheessa.

Viljelijän on tehtävä alkuperäiskasvin ylläpidosta muistiinpanoja, joista on mahdollista tarkastaa ylläpidon tilanne.

33 §

Alkuperäiskasvien varmuuskokeemat

Alkuperäiskasvien varmuuskokeelmiin voi sisältyä seuraavia kasvilajeja:

- 1) hedelmäpuista omena-, luumu-, krikuna-, päärynä-, hapankirsikkapuut;
- 2) marjakasveista karviainen, musta- ja punaherukka, tyrni, vadelma, mesivadelma, ukkomansikka ja muut vastaavat marjakasvit;
- 3) vihanneksista raparperi, piparjuuri, sipulit;
- 4) humala;
- 5) yrtit, rohdokset ja viherrakentamisen kasvit sekä eräät muut kansallisen kasvigeen-

nivaraohjelman asiantuntijatyöryhmien arvioinnin perusteella pitkäaikaissäilytykseen valitut lajit.

Varmuuskokoelempiin sisältyviä kasvikan-toja on hoidettava Luonnonvarakeskuksen laatimien Suomen kansallisten kasvigeeniva-rojen pitkäaikaissäilytysohjeiden mukaisesti.

34 §

Alkuperäisrotujen perimän säilytys

Perimän säilytyksessä on käytettävä liit-teessä 5 tarkoitettuja eläinrotukohtaisia me-netelmiä. Säilytysmäärien osalta on noudatet-tava eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkor-vauksista annetun lain (1360/2014) 5 §:n 7 momentissa tarkoitettua toimenpidesuunni-telman mukaisia määriä. Perimän säilytyk-sessä on noudatettava Luonnonvarakeskuk-sen laatimien Suomen kansallisen eläingeni-varaohjelman eri lajien ja rotujen geeniperi-män pitkäaikaissäilytyksen tavoitteita ja peri-aatteita.

7 luku

Voimaantulo

35 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä maaliskuuta 2015.

Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2015

Maa- ja metsätalousministeri *Petteri Orpo*

Tällä asetuksella kumotaan alkuperäiskas-vilajikkeen rekisteröinnistä annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (499/2007).

36 §

Siirtymäsäännökset

Jos fosforilannoituksessa on käytetty en-nen eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkor-vauksista annetun lain 5 §:ssä tarkoitettua ympäristösitoumuksen antamista fosforintasa-usta ja lohkon tasausjakso on kyseistä si-toumusta annettaessa kesken, luonnonhaitta-korvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 5 §:n 2 momentin mukaisen sitoumuksen sitoumuskaudelta siirtyvät fos-forilannoituksen ylitykset on otettava lannoit-uksessa huomioon. Myös fosforilannoituk-sen alitukset voidaan viljelijän niin halutessa ottaa huomioon.

Jos fosforintaus on lohkolla kesken eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauk-sista annetun lain 5 §:ssä tarkoitettua ympä-ristösitoumusta annettaessa, lohkolla voidaan aloittaa uusi fosforintaus vasta edellisen fosforintasauksen loputtua.

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

Lietelannan sijoittaminen peltoon -toimenpiteessä hyväksyttävät orgaaniset lannoitevalmisteet

Kansalliset lannoitevalmisteiden tyyppinimet lannoitevalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1015/2011) perusteella:

- 1B1 8 Orgaaninen eläinperäinen lannoiteliuos
- 1B2 4 Orgaaninen lannoiteliuos
- 1B3 2 Merileväuute
- 1B3 4 Humusvalmiste tai -uute
- 1B3 5 Alkoolien vesiliuos tai öljyemulsio
- 1B3 6 Kasviuute
- 1B3 7 Aminohappovalmiste
- 1B4 1 Melassiuute
- 1B4 2 Vinassi ja vinassiuute
- 1B4 3 Perunan soluneste
- 1B4 4 Rejektivesi
- 3A2 6 Hapotettu ja stabiloitu puhdistamoliete
- 3A2 7 Maanparannuslahote
- 3A5 1 Kalkkistabiloitu puhdistamoliete
- 3A5 2 Määtysjäännös
- 3A5 3 Lahotettu puhdistamoliete
- 3A5 7 Kemiallisesti hapetettu puhdistamoliete

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen -toimenpiteessä hyväksyttävät orgaaniset lannoitevalmisteet

Kansalliset lannoitevalmisteiden tyyppinimet lannoitevalmisteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1015/2011) perusteella:

- 1B1 Orgaaniset eläinperäiset lannoitteet
- 1B2 Orgaaniset ei-eläinperäiset lannoitteet
- 1C1 5 Lihaluujauho tai käsitelty eläinvalkuainen kaliumsulfaattisällä
- 3A1 Maanparannusturpeet
- 3A2 Orgaaniset maanparannusaineet
- 3A5 Maanparannusaineena sellaisenaan käytettävät sivutuotteet
- 5A1 Turpeet
- 5A2 1 Lannoitettu ja/tai kalkittu irtomulta
- 5A2 2 Kompostimulta
- 5A2 3 Juuresmulta
- 5A2 7 Teknisesti käsitelty irtomulta

Kasvitautilien torjunta- ja seurantamenetelmät puutarhakasvien vaihtoehtoinen kasvinsuojelu -toimenpiteessä

Biologinen tai mekaaninen torjuntamenetelmä	Kasvintuhooja tai -tuhoojat	Kasvi tai kasviryhmä	Seurantamenetelmä
Menetelmäryhmä I			
Biologiset makroeliövalmisteet, jotka on hyväksytty kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain (702/2003) 9 a §:ssä tarkoitetulla tavalla	Kyseisen makroeliövalmisteen käyttökohteeksi hyväksytty tuhoeliö	Marjat ja hedelmät	Seurantapalvelu tai silmämääräinen seuranta luupilla/mikroskoopilla, muistiinpanot
Mehiläisten avulla levitettävät sieni-, virus- ja mikrobivalmisteet, jotka on rekisteröity kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 35 §:ssä tarkoitetulla tavalla	Kyseisen kasvin-suojeluaineen käyttökohteeksi hyväksytty kasvintuhooja	Marjat ja hedelmät	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot
Kasvutunneli	Harmaahome	Marjat	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot
Menetelmäryhmä II			
Hyönteisverkot	Lentävät tuohyönteiset	Vihannekset, marjat	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot
Ruiskulla levitettävät sieni-, virus- ja mikrobivalmisteet jotka on rekisteröity kasvinsuojeluaineista annetun lain 35 §:ssä tarkoitetulla tavalla	Kyseisen kasvin-suojeluaineen käyttökohteeksi hyväksytty kasvintuhooja	Marjat, hedelmät ja vihannekset	Silmämääräinen seuranta, tuohyönteisten lajikohtaiset seurantavälineet käytössä, muistiinpanot
Rikkakasvien mekaaninen torjunta traktorikäytöllä liekittimellä tai tarkkuusharalla	Rikkakasvit	Vihannekset, marjat, hedelmät, taimitarhakasvit	Silmämääräinen seuranta, muistiinpanot

Keskimääräinen eläntiheys hehtaaria kohden erityyppisillä perinnebiotoopeilla

	Hieho < 1 v	Hieho > 1 v	Lihanauta < 1v	Emolehmä + vasikka	Uuhi + 2,5 karitsaa	Hevonen
Keto	1,0-1,2	0,5-0,8	0,4-0,6	0,2-0,4	1,5-2,0	0,4-0,8
Tuore niitty	2,0-2,5	1,0-1,8	0,9-1,2	0,5-0,8	2,0-2,5	1,0-1,4
Rantaniitty	1,5-3,0	1,0-1,8	0,7-1,4	0,5-1,0	2,0-4,0	0,8-1,6
Hakamaa	1,2-2,0	0,7-1,3	0,5-1,0	0,4-0,8	1,5-2,5	0,6-1,2
Metsälaidun	0,2-0,8	0,05-0,5	0,05-0,4	0,04-0,3	0,2-1,0	0,05-0,4

Alkuperäisrotujen perimän säilytysmenetelmät

<i>eläinlaji ja rotu</i>	toimenpiteet
nauta: itäsuomenkarja	sperman ja alkioiden pakastus
länsisuomenkarja	sperman ja alkioiden pakastus
pohjoissuomenkarja	sperman ja alkioiden pakastus
lammas: ahvenanmaanlammas	sperman pakastus
kainuunharma	sperman pakastus
suomenlammas	sperman pakastus
hevonen: suomenhevonen	sperman pakastus
kana: maatiaiskana	pakastustekniikan kehittäminen sperman keräys
vuohi: suomenvuohi	pakastustekniikan kehittäminen sperman keräys